

Udskriftsdato: 22. juni 2023

LOV nr 133 af 25/02/2020 (Historisk)

Lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven)

Ministerium: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Journalnummer: Miljø- og Fødevaremin.,
Fødevarestyrelsen, j.nr. 2019-15-30-00018

Senere ændringer til forskriften

LBK nr 2154 af 16/12/2020 - LBK nr 329 af 02/03/2021 - LOV nr 1177 af 08/06/2021 § 3 - LBK nr 1597 af 08/07/2021

Lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven)¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Generelle bestemmelser

§ 1. Loven har til formål at fremme god dyrevelfærd, herunder beskytte dyr, og fremme respekt for dyr som levende og sansende væsener. Loven har endvidere til formål at varetage dyreetiske hensyn.

§ 2. Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

§ 3. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

§ 4. Det er forbudt at have seksuel omgang med eller foretage seksuelle handlinger med dyr.

Stk. 2. Forbuddet omfatter ikke handlinger, som udføres af veterinærmedicinske eller zootekniske årsager, herunder i forbindelse med avl og reproduktion eller dyreforsøg, eller af andre lignende berettigede grunde.

Kapitel 2

Behandling og håndtering m.v. af dyr

Særlige regler om forbud

§ 5. Det er forbudt at tvangsfodre et dyr, medmindre det er påkrævet for at behandle dyret mod sygdom.

§ 6. Det er forbudt at anvende levende dyr som mål ved øvelses- og kapskydninger.

§ 7. Det er forbudt at lade et dyr deltage i dyrekampe. Det er endvidere forbudt at afholde dyrekampe.

§ 8. Det er forbudt at anvende kraftmaskiner ved forløsning af dyr.

Særlige regler om tilsyn og behandling af dyr

§ 9. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fritgående dyr på græs el.lign. Sådanne dyr skal dog tilses jævnligt.

Stk. 3. Enhver, der erhvervsmæssigt holder dyr, skal sørge for, at dyreholdet tilses af en dyrlæge mindst en gang årligt.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at dyr skal tilses oftere end nævnt i stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler om, hvor ofte dyr omfattet af stk. 2 skal tilses. Ministeren kan fastsætte regler om, at visse mindre dyrehold kan undtages fra reglen i stk. 3.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om indhold, omfang og hyppighed af dyrlægetilsynet efter stk. 3, herunder om, at tilsynet skal ske oftere end en gang årligt.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for et dyrehold skal føre optegnelser over antallet af døde dyr, der konstateres i forbindelse med tilsyn udført efter stk. 1 og 2.

§ 10. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om hold af dyr på steder, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn med dyret, ikke bor, herunder regler om forbud mod hold af dyr på sådanne steder.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om forbud mod udsætning i naturen af dyr, der vanskeligt kan klare sig i naturen.

§ 11. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om behandling og håndtering af dyr, herunder om indfangning af dyr, opbinding af dyr, herunder forbud mod opbinding, forhold om fødsel og nyfødte dyr, oplæring og træning af dyr, artsfællekontakt, flytning af dyr, forbud mod behandling af dyr med henblik på at skjule sygdomssymptomer, brug af hjælpemidler og forbud mod brug af tvangsmidler.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om pasning af dyr, herunder om miljøberigelse, strøelse, tildeling af foder, herunder strukturfoder, og vand samt dyrs adgang til at udføre pels-, hud- og fjerpleje m.v.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om behandling af syge og tilskadekomne dyr, herunder regler om, at den ansvarlige for et dyrehold skal føre optegnelser herom.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om mærkning og registrering af dyr af dyrevelfærdsmæssige hensyn.

§ 12. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om dyrs adgang til udearealer og om, hvor ofte og hvor længe dyr skal opholde sig ude. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for et dyrehold skal føre optegnelser over dyrs ophold på udearealer.

§ 13. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om udformningen og anvendelsen af genstande, herunder fjernbetjente eller automatisk virkende genstande, der påfører dyr elektriske stød eller anden væsentlig ulempe. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om forbud mod anvendelse af sådanne genstande.

§ 14. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om og kan herunder forbyde anvendelse af bioteknologi, genteknologi og lign. på landbrugsdyr.

Særlige regler om hov- og klovpleje

§ 15. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om klovestersyn, -behandling og -beskæring, herunder regler om, hvem der må foretage dette, og at det skal ske med en fornøden hyppighed.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om beskæring af hove og anlæggelse af beslag, herunder regler om, hvem der må foretage dette, og at det skal ske med en fornøden hyppighed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at redskaber, der anvendes til beskæring af klove og hove, kun må betjenes af særligt uddannede personer.

Kapitel 3

Forbud mod og begrænsninger i hold af visse dyr

§ 16. Det er forbudt at holde ræve.

Stk. 2. Forbuddet omfatter ikke

- 1) hold af ræve i zoologiske haver, dyreparker el.lign.,
- 2) hold af ræve i forbindelse med tekniske og videnskabelige undersøgelser, der udføres under tilsyn af Dyreforsøgstilsynet, eller
- 3) privates hold af domesticerede ræve som familiedyr.

§ 17. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på en dyrevelfærdsmæssigt forsvarlig måde.

Stk. 2. Politidirektøren kan træffe afgørelse om, at dyr, som holdes i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1, om fornødent skal aflives.

Kapitel 4

Rum og arealer, hvor dyr holdes, og inventar m.v. heri

§ 18. Opholdsrum eller opholdsarealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Stk. 2. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på bindsel, tøj og lignende indretninger.

§ 19. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om udformning og indretning af opholdsarealer og opholdsrum til dyr, herunder om plads, støj, lys og lysprogrammer, staldklima m.v. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om inventar m.v. i opholdsarealer og opholdsrum. Ministeren kan fastsætte regler om, at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 om dyr i landbruget skal der fastsættes overgangsordninger, der sikrer, at landbruget får rimelig tid til at omstille sig.

§ 20. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om udendørs hold af landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger heraf, herunder om mulighed for skygge og adgang til stald eller læskur.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at landbrugsdyr samt heste og æsler af bestemte racer og krydsninger heraf kan holdes ude døgnet rundt i vinterperioden og i perioder med vinterlignende vejr uden adgang til læskur eller bygning, hvis de naturgivne forhold tillader det.

Kapitel 5

Uddannelse m.v.

§ 21. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om uddannelseskrav i forhold til dyrevelfærd for personer, som er ansvarlige for

- 1) landbrugsmæssigt hold af dyr,
- 2) erhvervsmæssig handel med dyr,
- 3) erhvervsmæssigt opdræt af dyr,
- 4) drift af dyrepensioner,
- 5) drift af dyreinternater eller
- 6) formidling af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, uddannelsers indhold og varighed, krav til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav i forhold til dyrevelfærd for personer, som er tilknyttet de i stk. 1, nr. 2-6, nævnte virksomheder uden at være ansvarlige for driften, men som håndterer dyr eller yder rådgivning om hold af dyr i virksomhederne.

§ 22. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at den, som er ansvarlig for et professionelt hold af dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger heraf, skal være over 18 år og besidde en relevant faglig uddannelse. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelser der opfylder kravet i 1. pkt.

§ 23. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om uddannelseskrav for personer, der foretager mærkning, beskæring eller anlæggelse af beslag på dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger heraf.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav til personer, der foretager kloveftersyn, -behandling og -beskæring af malkekvæg.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelser der kan opfylde kravene nævnt i stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, om uddannelsers indhold og varighed og om krav til undervisere.

§ 24. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om uddannelseskrav vedrørende transport af dyr for personer, som er ansat i transportvirksomheder og på samlesteder, og for førere og ledsagere på vejkøretøjer, der transporterer dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, uddannelsers indhold og varighed, krav til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om suspension og fratagelse af kursusbeviser vedrørende transport af dyr.

Kapitel 6

Aflivning, herunder slagtning

§ 25. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning af hvirveldyr undtagen fisk ved drukning må ikke finde sted.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om aflivning, herunder slagtning, af dyr. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om forbud mod visse former for aflivning, herunder slagtning, og regler om, at aflivning, herunder slagtning, af visse dyr kun må foretages af en dyrlæge eller en anden særligt uddannet person.

§ 26. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om forbud mod aflivning, herunder slagtning, af drægtige landbrugsdyr og heste. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilken periode af drægtigheden forbuddet skal gælde, og om, hvordan og af hvem aflivning, herunder slagtning, skal foretages.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om håndtering af fostre i forbindelse med aflivning, herunder slagtning, af drægtige landbrugsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden.

Kapitel 7

Operative og lignende indgreb

§ 27. Operative og lignende indgreb, der kan påføre dyret lidelse, bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående karakter, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt. Lidelse og smerte skal begrænses i videst muligt omfang.

Stk. 2. Operative og lignende indgreb, som har til formål at ændre et dyrs udseende, må ikke foretages.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler om operative og lignende indgreb, herunder regler om kastration, halekupering, afhorning, mærkning, isætning af ring m.m. i næsen eller trynen, fjernelse af kløer, tænder og andre legemsdele samt beskæring af næb.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af operative og lignende indgreb kun må foretages af en dyrlæge eller andet særligt uddannet personale.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om forbud mod visse typer af operative og lignende indgreb.

Kapitel 8

Fremvisning af dyr i cirkus, zoologiske haver m.v.

§ 28. Dyr må ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser el.lign., hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe.

Stk. 2. Dyr må ikke fremvises i omrejsende menagerier.

Stk. 3. Zoologiske haver, dyreparker og lign. må ikke oprettes uden tilladelse fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af virksomheder som nævnt i stk. 3 og om tilsyn med sådanne virksomheder. Ved meddelelse af tilladelser efter stk. 3 kan ministeren fastsætte vilkår med henblik på at sikre overholdelse af bestemmelser fastsat i medfør af 1. pkt.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om hold og fremvisning af dyr i cirkus, forlystelsesparker og lignende virksomheder, herunder om forbud mod hold og fremvisning af visse dyrearter. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om anmeldelse til Fødevarestyrelsen af turné med dyr, herunder arten og antallet af dyr og turnéplanen.

§ 29. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om forbud mod, at dyr, som er blevet underkastet operative og lignende indgreb, udstilles eller på anden måde fremvises med henblik på bedømmelse af dyrets ydre, brugsegenskaber eller færdigheder.

Kapitel 9

Opdræt, pensioner, internater, handel, tilsyn m.v.

§ 30. Erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr må kun drives med tilladelse fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Det samme gælder for drift af dyrepensioner og dyreinternater samt formidling af dyr. Tilladelsen skal angive, hvilke dyrearter den omfatter. Tilladelsen kan tilbagekaldes, når særlige forhold taler for det.

Stk. 2. Ved meddelelse af tilladelser efter stk. 1 kan ministeren fastsætte vilkår med henblik på at sikre overholdelse af bestemmelser fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 3. Stk. 1, 2 og 4 finder ikke anvendelse på landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger deraf.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af virksomheden, herunder om krav, der kan stilles til personalet, og om tilsyn.

§ 31. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med erhvervsmæssigt salg af dyr bortset fra landbrugsdyr og dyr af heste- eller æselarten eller krydsninger deraf til private skal udleveres skriftlig information til køberen om forsvarlig pasning og pleje af dyret.

§ 32. Dyr må kun overdrages til børn under 16 år, hvis forældremyndighedsindehaveren samtykker.

§ 33. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om forbud mod salg af visse dyr på markeder og ved andre samlinger af dyr.

§ 34. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om avl af familie- og hobbydyr, herunder forbud mod dette.

Kapitel 10

Forbud mod markedsføring m.v. af visse produkter

§ 35. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om forbud mod markedsføring af, herunder reklame for og salg af, genstande, der ikke må anvendes ved behandlingen af dyr.

§ 36. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om forbud mod markedsføring m.v. samt indførsel og udførsel af skind og skindprodukter fra hunde og katte.

Kapitel 11

Transport af dyr

§ 37. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om transport af dyr, herunder syn af dyr, dyrs velbefindende og transportegnethed, håndtering af dyr under transport, forsendelsestider, hvil, vanding og fodring.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol, godkendelse og syn af transportmidler og containere, herunder gyldighed og vilkår for godkendelser samt tilbagekaldelse, annullering og suspension af godkendelser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om autorisation af transportvirksomheder, herunder gyldighed og vilkår for autorisationer samt tilbagekaldelse, annullering og suspension af autorisationer.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om midlertidigt forbud mod transport af dyr for transportvirksomheder og transportmidler.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om indretning, konstruktion og udformning af transportmidler og på- og aflæsningsfaciliteter, herunder vedligeholdelse og anvendelse, inventar, ventilations- og temperaturovervågningssystemer, anvendelse af navigationssystem, pladsforhold og arealkrav for dyr, adgang til dyrene, forhold om strøelse eller tilsvarende materiale på transportmidlets gulv, forhold om tag eller overdække på transportmidler og beskyttelse af dyr mod vejret.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om planlægning af transport, herunder udveksling af information mellem aktører, varetagelse af dyr før, under og efter transport, udførelse og tilendbringelse af transporter, beredskabsplaner til brug i nødsituationer, foranstaltninger til at undgå forsinkelse og tilbageholdelse af transporter af dyr og føring og kontrol af logbog.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte krav om dokumentation og ledsagedokumenter, herunder forevisning på forlangende, oplysningspligt og registrering og opbevaring af dokumenter og oplysninger.

Kapitel 12

Det Dyreetiske Råd

§ 38. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyrevelfærd. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyrevelfærd og dyreetik. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyrevelfærd og dyreetik, herunder rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov.

Stk. 2. Rådet varetager på eget initiativ eller på ministerens begæring informations- og debatskabende aktiviteter inden for sit virksomhedsområde, jf. stk. 1.

Stk. 3. Det Dyreetiske Råd består af 1 formand og mindst 10 andre medlemmer. Medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen.

Stk. 4. Ministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Heraf udpeges 2 medlemmer efter udtalelse fra dyrevelfærdsorganisationer, 2 medlemmer efter udtalelse fra landbrugets organisationer og 1 medlem efter udtalelse fra Forbrugerrådet Tænk.

Stk. 5. Ministeren skal ved sammensætningen af rådet så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning for løsningen af de opgaver, som er tillagt Det Dyreetiske Råd.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Kapitel 13

Særlige opgaver for dyrlæger og politi

§ 39. En dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, skal anmelde forholdet til politiet. Dette gælder dog ikke, hvis forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Stk. 2. En dyrlæge, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, skal opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvis det ikke kan helbredes og det vil medføre unødigt lidelse for dyret at lade det leve. Aflives dyret ikke, skal dyrlægen indberette forholdet til politiet.

Stk. 3. Dyrlægen kan aflive dyret straks, hvis den ansvarlige nægter at efterkomme en opfordring efter stk. 2, og hvis det vil medføre unødige alvorlige lidelser for dyret at følge fremgangsmåden i § 40, jf. stk. 2, 2. pkt.

§ 40. Behandles et dyr uforsvarligt, kan politidirektøren give den ansvarlige pålæg om dyrets behandling. Er dyret sygt eller kommet uheldeligt til skade, kan politidirektøren meddele pålæg om aflivning af dyret, hvis det vil medføre unødigt lidelse for dyret at lade det leve.

Stk. 2. Pålæg skal meddeles skriftligt. Inden der meddeles pålæg, skal politidirektøren indhente en erklæring fra en dyrlæge fra Fødevarestyrelsen eller om fornødent en privatpraktiserende dyrlæge. Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 3. Stk. 2 kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret.

Stk. 4. Politidirektøren afholder omkostningerne ved sagens behandling, men kan kræve beløbet refunderet af den, der har fået pålæg.

§ 41. Efterkommes pålægget efter § 40, stk. 1, 1. pkt., ikke, skal politidirektøren sørge for dyrets pasning og kan herunder anbringe dyret et andet sted. Efterkommes pålæg efter § 40, stk. 1, 2. pkt., ikke, skal politidirektøren sørge for, at dyret aflives.

Stk. 2. Politidirektøren kan straks eller senere bestemme, at dyret skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler for det, herunder dyrets tilstand, udsigten til, at ejeren kan passe dyret igen, og udgifterne, hvis dyret bliver anbragt et andet sted.

Stk. 3. § 40, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på udgifterne efter denne bestemmelse.

§ 42. Den, der har fået et pålæg efter § 40, stk. 1, og den, hvis dyr er solgt eller aflivet efter § 41, stk. 2, kan begære sagen indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for politidirektøren, inden 14 dage efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Sagen indbringes for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80. Indbringelse for domstolene har ikke opsættende virkning.

Kapitel 14

Formålsbestemte afgifter og gebyrer

§ 43. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om betaling for omkostninger ved kontrolopgaver, der udføres efter loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, tilladelser, anmeldelser, undersøgelser, attestationer og dispensationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 3. Ejere af dyrehold bortset fra akvakulturbedrug, som i Miljø- og Fødevarerministeriets Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) pr. 1. februar er registreret som ejer af en eller flere besætninger med en besætningsstørrelse på mindst 10 dyr, betaler til dækning af omkostningerne ved ordinær kontrol i besætningerne et årligt beløb på 1.909 kr., hvis mindst én besætning har en størrelse på over 40 dyr, for fjerkræ dog 2.000 dyr. Har ingen besætning en størrelse på over 40 dyr, for fjerkræ dog 2.000 dyr, udgør beløbet 690 kr. Beløbene bliver årligt pris- og lønreguleret pr. 1. januar med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 4. Taksterne, jf. stk. 3, 1. og 2. pkt., finder kun anvendelse for besætninger med fjerkræ, der er registreringspligtige i henhold til bekendtgørelse om registrering af besætninger i CHR.

Stk. 5. Producenter, der leverer slagtekyllinger til slagterier her i landet, betaler et beløb på 774 kr. for hver levering og pr. hus, hvorfra kyllingerne leveres, til dækning af udgifterne i forbindelse med kontrollen på slagterierne af slagtekyllingernes trædepuder og fjerdragt med henblik på identifikation af velfærdsproblemer. Beløbene bliver årligt pris- og lønreguleret pr. 1. januar med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning af de beløb, der er nævnt i stk. 3 og 5.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om, at betaling for kontrol, der udføres efter lov om hold af dyr eller lov om fødevarer, sker efter stk. 1 og 2, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af denne lov.

§ 44. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning inden for lovens område, i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i Den Europæiske Unions retsakter, en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats i renteloven med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For rykkerbreve betales et gebyr på 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Kapitel 15

Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

§ 45. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov, overholdes.

§ 46. Ejere af dyrehold, virksomheder og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, og vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan som led i kontrol medtage dokumenter, herunder udskrift af elektroniske data eller kopier heraf, og medtage hele dyr eller udtage prøver fra levende og døde dyr mod kvittering. Skønnes det nødvendigt for at undersøge, om der foreligger en overtrædelse af regler i denne lov eller regler, som er fastsat i medfør af loven, eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov, kan tilsynsmyndigheden foranledige et dyr aflivet med henblik på at udtage prøver af dette.

Stk. 3. Personer, hvis dyr er blevet aflivet i medfør af stk. 2, 2. pkt., har krav på erstatning for den skade, der er blevet tilføjet, hvis der ikke efterfølgende rejses påtale, påtale opgives eller tiltalte frifindes. Erstatning ydes for økonomisk skade. Erstatning kan nedsættes eller nægtes, hvis den pågældende selv har givet anledning til foranstaltningerne.

§ 47. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at påbud eller forbud meddelt i medfør af stk. 1 skal gennemføres for den ansvarliges regning.

Stk. 3. Der kan ikke meddeles påbud eller forbud efter stk. 1, hvis politidirektøren i forvejen har meddelt den ansvarlige for dyreholdet pålæg efter § 40 om samme forhold. Et påbud eller forbud meddelt i medfør af stk. 1 bortfalder, hvis politidirektøren efterfølgende meddeler den ansvarlige for dyreholdet pålæg efter § 40 om samme forhold.

§ 48. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for et dyrehold kan meddeles påbud om at modtage rådgivning og at udarbejde og gennemføre en handlingsplan med henblik på at rette op på dyrevelfærdsmæssige problemer i dyreholdet.

§ 49. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater og art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold

til dyrevelfærdslovgivningen eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form registreringspligtige virksomheder med erhvervsmæssig handel med dyr, opdræt af dyr eller formidling af dyr samt dyrepensioner og dyreinternater skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen efter stk. 1 og 2, herunder om, at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem om kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

§ 50. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger og papirer m.v., herunder elektroniske data, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til loven eller til regler, som er fastsat i medfør af loven, eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et dyrehold. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt tilsynsmyndigheder og særligt bemyndigede personer bistand til adgang i medfør af stk. 1. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 51. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold, eventuelt i elektronisk form.

Kapitel 16

Delegation og klage

§ 52. Henlægger ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 3. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som

behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende denne til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de klagepunkter, der er anført i klagen.

Stk. 5. En afgørelse truffet af politidirektøren i medfør af § 17, stk. 2, § 40, stk. 1, eller § 41, stk. 2, eller regler udstedt i medfør af loven kan ikke indbringes for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Dette gælder også i tilfælde, hvor afgørelsen er påklaget til og afgjort af Rigspolitiet.

Kapitel 17

Obligatorisk digital kommunikation

§ 53. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 54. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af ministeriet som afsender.

§ 55. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav, herunder krav om, at personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 18

Den Europæiske Union m.v.

§ 56. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte regler eller træffe de beslutninger, som er nødvendige for anvendelsen af Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om fravigelse af reglerne i de ovennævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af internationale traktater, konventioner og aftaler inden for lovens område.

Kapitel 19

Høring af interessenter m.v.

§ 57. Ved fastsættelse af regler i henhold til bestemmelser i denne lov skal dyrevelfærdsorganisationer og andre organisationer, der særlig berøres af reglerne, inddrages.

Kapitel 20

Straf m.v.

§ 58. Den, som ved overanstrengelse eller vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. Medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1-3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

- 1) overtræder §§ 2 eller 3, § 4, stk. 1, §§ 5-8, § 9, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, § 16, stk. 1, § 18, § 25, stk. 1, § 27, stk. 1 eller 2, § 28, stk. 1 eller 2, eller § 32,
- 2) uden tilladelse efter § 28, stk. 3, opretter zoologiske haver, dyreparker el.lign.,
- 3) uden tilladelse driver virksomhed som omhandlet i § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt.,
- 4) undlader at give tilsynsmyndigheden oplysninger og fornøden bistand efter § 46, stk. 1,
- 5) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse meddelt i medfør af § 28, stk. 3, eller § 30, stk. 1, og for tilladelse nævnt i § 70, stk. 8,
- 6) undlader at efterkomme et påbud eller forbud efter § 47, stk. 1, eller
- 7) undlader at give tilsynsmyndighederne adgang efter § 50, stk. 1.

Stk. 5. Forsøg på overtrædelse af §§ 6 eller 7 kan straffes.

Stk. 6. Den, der overtræder et pålæg efter § 40, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 7. Med bøde straffes en dyrlæge, som tilsidesætter sin anmeldelsespligt efter § 39.

Stk. 8. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 9. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at forsøg på overtrædelse af regler udstedt i medfør af §§ 33, 35 og 36 og § 37, stk. 1 og 5, kan straffes.

Stk. 10. Ministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 11. Ministeren kan fastsætte regler om, at forsøg på overtrædelse af bestemmelser i Rådets forordning om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, kan straffes med bøde.

Stk. 12. Ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 8 og 10 anses det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hvern eller i anledning af samme.

Stk. 13. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 59. Den, som uretmæssigt afliver et dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hvern eller i anledning af samme, straffes med fængsel indtil 2 år, såfremt aflivningen er begået forsætligt. Dette gælder, uanset at aflivningen er sket i overensstemmelse med § 25, stk. 1.

§ 60. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum fratages retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 3. Betinget frakendelse sker, på vilkår af at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyrevelfærdslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, skal ubetinget frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere betinget er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 5. Ubetinget frakendelse sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 6. Er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller stk. 4, jf. stk. 5, eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

Stk. 7. Retten kan under behandlingen af de sager, som er nævnt i stk. 1 og 4, ved kendelse udelukke den pågældende fra at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, indtil sagen er endeligt afgjort. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter og antal af dyr. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til rettighedsfrakendelse frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 8. Med bøde eller under skærpene omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1, 4 eller 7 overlader dyr i en anden persons varetægt, hvis der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 58, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse.

§ 61. Den, der har tilsyn med et barn under den kriminelle lavalder, straffes for overtrædelse af denne lov og regler fastsat efter loven for handlinger, der begås af barnet, hvis den pågældende har været vidende om overtrædelsen og ikke har søgt at forhindre den.

Stk. 2. Var den, der førte tilsyn, på grund af grov uagtsomhed uvidende om barnets handling, straffes vedkommende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 62. Den, der driver erhvervmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervmæssig transport af dyr, kan frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervmæssig transport af dyr, hvis den pågældende ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport, eller hvis den pågældende tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr i forbindelse med transport og på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse.

Stk. 2. Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at transportere dyr vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne.

§ 63. Den, der driver erhvervmæssig virksomhed med transport af dyr, og den, der som chauffør eller ledsager udfører erhvervmæssig transport af dyr, skal ubetinget frakendes retten til at beskæftige sig med

erhvervsmæssig transport af dyr, hvis den pågældende tidligere er frakendt retten til at transportere dyr betinget efter § 62, stk. 2, og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en betinget frakendelse efter § 62, stk. 2.

Stk. 2. Under særlig formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

§ 64. Retten til at drive erhvervsmæssig virksomhed med transport af dyr kan ubetinget frakendes et selskab m.v. (juridisk person) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder har overtrådt lovgivningen vedrørende transport af dyr.

§ 65. Ubetinget frakendelse efter § 62, stk. 1, § 63, stk. 1, eller § 64 sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr frakendt for længere tid end 2 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når der foreligger ganske særlige omstændigheder. Har vedkommende tidligere ubetinget været frakendt retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

§ 66. Betinget frakendelse sker, på vilkår af at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder lovgivningen om transport af dyr under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr frakendt betinget, skal den pågældende inden for en frist, som fastsættes af Fødevarestyrelsen, bestå en kontrollerende prøve om behandling af dyr under transport. Er prøven ikke bestået inden udløbet af den fastsatte frist, må den pågældende ikke beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr, før prøven er bestået.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter regler om indholdet og gennemførelsen af den kontrollerende prøve, der er nævnt i stk. 2.

§ 67. I sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i et bødeforlæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforlægget angivet bøde. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg.

Stk. 2. Sager, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres, ved at den tiltalte i retten vedtager at betale en nærmere bestemt bøde eller vedtager en betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.

Stk. 3. Vedtagelse af bøde samt betinget og ubetinget frakendelse efter stk. 1 og 2 har samme virkning som en dom med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning.

§ 68. Domsmand medvirker i sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, hvis

- 1) der er spørgsmål om højere straf end bøde,
- 2) der er spørgsmål om ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr eller
- 3) sagen i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse.

Stk. 2. Domsmand medvirker ikke i sager, der

- 1) behandles efter reglen i retsplejelovens § 831 eller
- 2) kan afgøres med indenretlig vedtagelse, jf. § 67, stk. 2.

Stk. 3. Offentlig forsvarer beskikkes efter reglerne i retsplejelovens §§ 731 og 732. Hvis tiltalte anmoder om det, beskikkes i byretten tillige offentlig forsvarer i sager, hvor der bliver spørgsmål om betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr og der ikke medvirker domsmænd. Tiltalte skal vejledes om adgangen til forsvarerbeskikkelse.

§ 69. Er både chaufføren og det køretøj, der anvendes til transport af dyr, og med hvilket en overtrædelse er begået, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet, indtil forskyldte bøder eller sagsomkostninger er betalt eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Er beløbet ikke betalt inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, hvis den er nødvendig for at sikre betaling af bøder og sagsomkostninger. Var chaufføren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan der ikke ske tilbageholdelse.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse med hensyn til chauffører, der er hjemmehørende i Finland, Island, Norge eller Sverige.

Kapitel 21

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser og ændringer i anden lovgivning m.v.

§ 70. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. Dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018, ophæves ved lovens ikrafttræden, idet dog § 32, stk. 2, 2. pkt., for så vidt angår §§ 4 og 10 i lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Ved lovens ikrafttræden ophæves følgende love:

- 1) Lov om indendørs hold af gylte, goldsøer og drægtige søer, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 11. januar 2017.
- 2) Lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 11. januar 2017.
- 3) Lov om udendørs hold af svin, jf. lovbekendtgørelse nr. 51 af 11. januar 2017.
- 4) Lov om hold af slagtekyllinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 11. januar 2017.
- 5) Lov om forbud om markedsføring m.v. samt indførsel og udførsel af skind og skindprodukter fra hunde og katte, jf. lovbekendtgørelse nr. 257 af 8. marts 2013.
- 6) Lov om forbud mod slagtning og aflivning af drægtige produktionsdyr og heste i den sidste tiendedel af drægtighedsperioden, jf. lovbekendtgørelse nr. 258 af 8. marts 2013.
- 7) Lov om forbud mod hold af ræve, jf. lovbekendtgørelse nr. 469 af 15. maj 2014.
- 8) Lov om hold af slagtekalkuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 11. januar 2017.
- 9) Lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 11. januar 2017.
- 10) Lov om hold af heste, jf. lovbekendtgørelse nr. 304 af 30. marts 2017.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af de love, der er nævnt i stk. 2 og stk. 3, nr. 1-9, og regler fastsat i medfør af lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat efter denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af lov om hold af heste, jf. lovbekendtgørelse nr. 304 af 30. marts 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov eller i medfør af mark- og vejfredsloven. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Tilladelser meddelt i medfør af de hidtil gældende regler, der er nævnt i stk. 2, stk. 3, nr. 7, og stk. 4, bevarer deres gyldighed på de meddelte vilkår.

Stk. 7. Ansøgninger om tilladelser efter regler nævnt i stk. 2, der er modtaget inden lovens ikrafttræden, behandles efter de hidtidige gældende regler.

Stk. 8. Personer, der har etableret selvstændig virksomhed med hold af ræve før den 26. november 2008, som på dette tidspunkt havde denne virksomhed som deres hovederhverv, og som efter ansøgning har fået meddelt tilladelse af Justitsministeriet til at fortsætte deres virksomhed indtil den 31. december 2023, kan fortsætte deres virksomhed indtil dette tidspunkt.

Stk. 9. Verserende klagesager i Miljø- og Fødevareklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov.

§ 71. I lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017, foretages følgende ændringer:

1. §§ 2, 5 og 6 d ophæves.
2. I § 12, stk. 1, nr. 1, udgår »§ 2,« og »§ 5,«.
3. § 12, stk. 3, ophæves.
Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

§ 72. Tilladelser meddelt i medfør af § 2 i lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 1373 af 30. november 2017, bevarer deres gyldighed på de meddelte vilkår.

§ 73. I lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved § 57 i lov nr. 338 af 2. april 2019 og § 27 i lov nr. 58 af 28. januar 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 19, nr. 5, ændres »§§ 49-72, 74 og 75, 77-89 og 93 og 94« til: »§§ 49-62, 71, 72, 74, 75, 77-89, 93 og 94 samt dyrevelfærdsloven«.

§ 74. I lov om mark- og vejfred, jf. lovbekendtgørelse nr. 1847 af 14. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* til kapitel II affattes således:

»Kapitel II

Erstatning for skade forvoldt af husdyr, herunder særligt om forsikring og erstatning for skade forvoldt af løsgående heste«.

2. Efter § 4 indsættes i *kapitel II*:

»§ 4 a. §§ 3 og 4 finder ikke anvendelse for skade forvoldt af løsgående heste, der er omfattet af §§ 4 b-4 d.

§ 4 b. Ejeren af en hest er forpligtet til at erstatte den skade, hesten forvolder, når den er løsgående. Har skadelidte medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller bortfalde.

Stk. 2. Det påhviler ejeren af en hest at tegne forsikring, der dækker ansvaret i henhold til stk. 1. Forsikrings-selskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1. Heste, der holdes af det offentlige, er undtaget fra forsikringspligten.

Stk. 3. Med bøde straffes den, der undlader at tegne en forsikring efter stk. 2.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler om forsikringspligtens gennemførelse.

§ 4 c. Bestemmelser i anden lovgivning om objektivt ansvar for skade forvoldt af løsgående heste, som påhviler hestens ejer eller andre, finder ikke anvendelse, hvis der kan pålægges ansvar i medfør af § 4 b, stk. 1.

§ 4 d. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige ejeren af hesten til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver person, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder den pågældende ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for vedkommende.«

3. I § 31, stk. 3, ændres »§ 15« til: »§ 4 b, stk. 2 og 3, og § 15«.

4. I § 31 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 75. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 25. februar 2020

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Mogens Jensen

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, EF-Tidende 1998, nr. L 221, side 23, Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (kodificeret udgave), EU-Tidende 2009, nr. L 47, side 5, Rådets direktiv 2008/119/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (kodificeret udgave), EU-Tidende 2009, nr. L 10, side 7, Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner, EF-Tidende 1999, nr. L 203, side 53, og Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver, EF-Tidende 1999, nr. L 94, side 24. I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 2005/1/EF af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97, EU-Tidende 2005, nr. L 3, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2007/1523/EF af 11. december 2007 om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår, EU-Tidende 2007, nr. L 343, side 1, og Rådets forordning 2009/1099/EF af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet, EU-Tidende 2009, nr. L 303, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.